

Categoria A

AMISH

Divendres, 24 de maig del 2016.

A la meva religió no es pot fer servir tecnologia ni res relacionat amb el món modern; durant segles la meva família ha seguit aquestes normes, però jo sóc diferent: a mi m'encanta tot el que està relacionat amb l'actualitat i amb la tecnologia. Des de petita somiava que era una astronauta i que volava a la lluna amb un coet d'alta potència, que tenia la meva empresa o que tenia... Simplement que tenia una botiga de roba però amb molt d'èxit en la indústria tèxtil.

Això ja ho vaig comentar moltes vegades als meus pares, però ells sempre deien que no, que he de seguir amb la religió amish, que era impossible que jo pogués anar a Miami o a Califòrnia i construir allà una vida; no tindria èxit, diuen, i acabaria al carrer demanant diners o fent algun tipus de treball precari.

Falten 2 dies i compliré 21 anys, per fi podré ser independent. Fa ja uns quants mesos que estic pensant en agafar les meves coses i anar a provar sort a Miami, però per una part no vull perquè això voldria dir que ja no podria parlar ni veure als meus pares ni als meus 6 germans. Potser la meva mare és amish i no ha pogut fer tantes coses a la vida, però una cosa sí que m'ha ensenyat: que lluiti per aconseguir els meus somnis.

Dissabte, 25 de maig del 2016

Demà ja serà el meu aniversari i estic molt emocionada, aquesta nit ho he estat reflexionant molt i estic decidida a fer les maletes i marxar, ho he decidit així perquè m'he adonat de no em sento feliç amb aquest estil de vida, no m'agrada: no vull passar-me tota la meva vida rentant roba i cuinant.

Aquesta tarda acabaré de rentar tota la roba bruta que em falta i començaré a fer les maletes perquè demà a les 6 del matí em vindran a buscar uns homes que m'ajudaran a trobar una lloc per viure.

Estic trista perquè no suporto el fet de pensar que ja no podré veure la meua família, però alguna cosa he de sacrificar...

Diumenge, 26 de maig del 2016

Ja estic dins del cotxe que em portarà a l'hotel a on m'allotjaré amb 3 noies més com jo, que volen fer una vida normal i corrent sense religions que s'interposin en el seu camí. Estic una mica trista perquè ja no podré veure la meua família però els hi escriuré cartes i cartes sense parar, enviaré fotos meves...

Tinc tantes ganes d'arribar i veure com és la ciutat i com és la gent d'allà, segurament hi ha edificis gegants amb cases ben maques i moltes botigues de roba i luxe. Tinc un problema: com que ara estaré molt més ocupada fent coses, ja no tindrè tant temps lliure per poder escriure, i això voldrà dir que ja no et podré escriure estimat diari; tu has estat qui m'ha acompanyat tot aquest temps i t'has convertit en el meu millor amic. (...)Doncs ara ja hem arribat.

Dijous, 27 de juny del 2016

Estimat diari, ja he començat la meua nova vida. Ara visc en una caseta petita al mig de Miami, estic molt contenta i espero tenir sort a la vida, tenir ja la meua pròpia empresa de moda; sí, ja m'he decidit: vull tenir la meua empresa de moda. Per això, diari, ja no tinc més temps d'escriure't, he d'anar a classes de moda, adéu.

Divendres, 08 de abril del 2027

Ohh! Estimat diari, t'he trobat dins dels meus records que tenia de quan vaig arribar a aquesta magnífica ciutat, ara ja et puc dir que sóc feliç. Tinc la meua pròpia empresa de moda i tinc una filla! L'únic que et puc dir és que no m'agrada tant que fa més de 10 anys que no veig la meua família. Doncs res més, t'estimo estimat diari.

Davinia Mihai